

SPRTA

List učenika OŠ "Vladimir Nazor", Neviđane • GODINA 1. • BROJ 1. • SVIBANJ 2010.

Tematbroja: Dani kruha

Naši ljudi i običaji • Bodulići

Literarni kutak • U našoj mreži •

Kristovim stopama

Berba maslina

Jesen je najumornije godišnje doba. Bere se grožđe, kruške, jabuke, šipak, ali i ono meni najzanimljivije – masline. Masline su vrlo stare biljke i zahtijevaju puno rada i truda. Na otoku Pašmanu ima puno maslinika, malih i velikih, za koje se brinu stariji. Oni ih svake godine obrađuju, a u berbi im pomažemo i mi – djeca. Kad uđeš u jedan otočni maslinik, vidiš vrijedne ljude koji se trude što više maslina pobrati, a što manje zgaziti. Ako malo skreneš pogled, vidjet ćeš ljude koji se dovikuju s vrha masline čije su rodnije. Berači s grane čupaju masline, bacaju ih na tendu dok ih ostali kupe i bacaju u sigali. Kad se napuni, masline se iskrenu u vreću. Malo prije mraka ljudi dolaze kućama umorni i gladni, stave masline u velike urne te uliju dvije-tri kante mora. Kad se urna napuni, masline se odvoze u mlin gdje se melju i pretvaraju u sočno i zdravo maslinovo ulje koje svi vole.

Iva Dešpoja, 7.r.

Marko Stevanović, 3.r.

Maslinici

Malo zrno masline
dozrijeva svake godine.

Sa sestrom se svojom
u ranu zoru budim
i maslinu svoju pobrati se
trudim.

Na nizinskim površinama
tisuću stabala ima.

Karla Šarić, 1.r.

Jesen svaku po stablima se
veremo
i zrno svako poberemo.

Masline svake vrste
prođu kroz naše male prste.

Izabela Bobić, 5.r.

Jure Božin, 4.r.

PAŠMAN

Pašman, naš otok,
voća ima svakakvog.
Sok murve teče kao potok,
grožđa zrilog golog.

Grožđe crno ili možda bilo,
masline još uvijek šare,
jesti smokve uvijek nam je
milo,
mandarine zabavu uvijek
nam podare.

Mendule lipo zriju,
orisi tučeni u Docu,
komarci nas badaju
u mom selu Ždrecu.

Antonela Šokota, 7.r.

Naši običaji

Naš otok mali,
baš nam je pravi.
On ima KUD-ove naše
koji ga baš krasi.

Naš mali otok,
baš je kao potok.
Zbog njega slavlje pravimo
pa lijepo cvijeće stavimo.

U njemu svi su ljudi sretni,
marljivi, dobri i spretni.
Njime se svi ponosimo,
njega svi jako volimo.

Đana Čiklič, 6.r.

Jutro u vali

Ka u zoru sunce sviće
i morete tiraju kaić na bandu,
otac u porat se zalijeće,
a ni stiga ni popi bevandu.

Sprema se poj digni mriže,
misli da će biti ribe,
priprema kašete i vriće,
prolazi kroz situ i šibe.

Doma se vraća punih kašeta,
gre u kuću kraj uskih kaleta.
Sa će ribu pojti speći,
posli ručka mirno leći.

Krešimir Šokota, 8.r.

MASLINA PIVA

U kršu staron, što čisti ga je dida,
greden ja i ne puštan je iz vida,
lipa, rodna, mlada,
maslina moja piva još i sada.

Grane viju,
a stari di su?
Pomrli su davno, mladi ju ne uze,
sada sama livat mora svoje suze.

Al' evo mene,
da srce joj ne vene,
pobrat ću je, zalit, iz funestre gledat,
obećavan ti, dide, nikom je nikad neću dat.

Iva Jureško, 8.r.

Nina Šandrić, 1.r.

Matija Tolja, 4.r.

Stipe Tomašević, 2.r.

PLODOVI JESENI

Jabuke rumene,
slatke, crvene,
kruške zelene i žute,
na kišu se ljute.

Orasi popadali tvrdi,
lješnjaci se smijali,
a listovi loze vijali,
s grančica padali.

Naranče su rasle,
ovce i koze travu pasle,
klementine, mandarine
malim magarcima
slatke ko vime.

Šipak na stablu stoji,
kiše se ne boji,
raspuknut čeka
da poteče kišna rijeka.

Mia Dešpoja, 1.r.

Magunje i oskoruše
samo mirno stoje,
sočne, slatke
ko pečene patke.

Divlji šipak na trnju živi,
velikoj se gljivi divi
kako u vlazi živi.

Kesteni na žaru puckaju,
skaču i tuckaju,
dječja usta slade,
jesenje ogrlice
sa žirovima rade.

Masline i ulje,
grožđe i vino,
pinjole što uz more rastu
jesen nam daje.

Sve ovo plodovi su jeseni,
slatki, rumeni,
sa zdravih grana sneseni.

Ivana Benčić (R.), 5.r.

Pašmanska jesen

Moje mjesto u jesen krasi sočni plodovi grožđa. Da samo vidite kako se grozdovi cakle na suncu poput dragulja, zreli i krupni. Vidi se da je tu uloženo puno truda i ljubavi. Promatrala sam svoje selo sa zadovoljstvom vidjevši ljude koji marljivo i uporno rade u vinogradima i voćnjacima. Uvidjela sam da je rad zaista težak jer tjednima nije padala kiša pa je zemlju teško obrađivati. Mandarine su već zrele, slatke i pune soka. Jedva čekam da ih okusim. Blistave sunčeve zrake zaklanjale su mi pogled na maslinike. U Bibliji se spominje golub koji u kljunu nosi maslinovu grančicu. To znači da je maslina ujedno i simbol mira. Maslinici su jako stari, a duge godine rada i truda moraju uroditi plodom. Kad se dobro zagledaš u stablo masline, vidiš nabore poput naborane kože starca. Maslinovo je ulje svjetski poznato ulje, veoma je zdravo, čuva se u kamenicama. Kad jednom vidiš maslinu, zauvijek je носиš u srcu. Nikad ne možeš izbrišati osjećaj koji te prožima u tom trenutku.

Diana Mađerić, 7.r.

ČAROLIJA

Čarobna je zima,
ljuti se i veseli, pleše i spava.
Pahulje njene blješte ko svjetlo u tami,
čuju se galebovi s mora našeg Jadranskog.

Kesteni pečeni i čokolada
večernja su poslastica prava.

Vani zima snuje,
novi dan samuje.

Otoci su pusti,
more uzburkano i divlje.

Galebovi kriče,
lete i gube glavu.
Borovi se zelene
sve više i više.

Izabela Bobić, 5.r.

Damjan Jureško, 4.r.

ČUDESAN PLES

Dok se čuju plesni koraci,
a osjete čarobne pahuljice,
pospana zima samuje
i sanja o zaigranim galebovima.

Vjetrovi hodaju,
pjesme se smiju,
šuma viče,
a zima oživljuje.
Rasipani kamenčići
po zemlji se igraju,
a zima se ljuti,
postaje glasha.

Dora Jadreško, 5.r.

Pašmanska zima

Iz kuća osjećaju se mirisi kolača,
osjećamo vjetar na svojim smrznutim licima.
Zima nam viče: "Čuvajte se đaci,
malo produžite ti svoji koraci!"

Ljudi veselo pjevaju, a zima ih sluša,
veseli se s nama dok mala djeca za kolače viču:
„Molim te, požuri se, mama!"

Na otoku mom malo je snijega,
no kad nam zima nešto sprema,
za nas većeg veselja nema.

Đana Čiklič, 6.r.

Lea Šandrić, 2.r.

SNIJEG NA PAŠMANU

Pjeva, pleše, igra se –
ta zima neobična je.
Bez snijega i leda
pašmanska zima tužno izgleda.

Znatiželjna su djeca,
i stari i mladi.
Hoće li stići taj snijeg hladni
na naš otok mali?

Zima je tu,
stigla je sad,
snijeg je pao
i zove nas van.

Marija Bašić, 6.r.

Klara Božić, 4.r.

Z i m a

Čarobna je zima ta,
hladna i dosadna.
Nema snijega, nema leda
dijete je tužno gleda.

Bura puše i jugo
sve je polomilo,
vijori kosa,
a zima hoda bosa.

Ružno kiši
i sve šušti,
zima je tužna
jer je ružna.

Lora Tuta, 6.r.

*Stipe Tomašević, 2.r.***ZIMSKE NOĆI**

Ledeni zimski prah polako blješti,
lagano se spušta na zemlju,
donosi nam vesele zimске sate,
smijeh i veselje dječje igre prate.

Uvečer kad padne noć,
djeca sjede kraj toplog kamina,
pod njihovim rukama kestenčić puca,
vruća čokolada na svoj red čeka.

Poslije se u topli krevet uvuku
sretni i veseli,
oduševljeni zimskim danom
prekinu svu danju muku,
sklope kapke male i u tren oka
nađu se u dalekom carstvu snova.

*Ivana Benčić (R.), 5.r.***Z I M A**

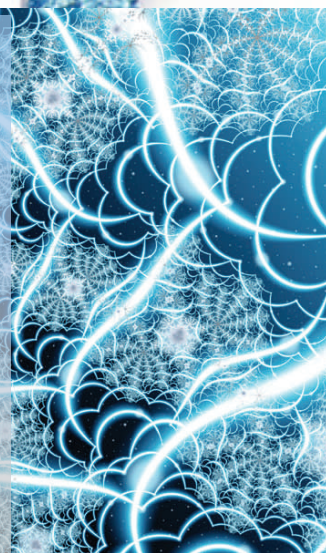
Zima na Pašmanu
pleše, pjeva,
igra se, po cijele dane i noći,
razmišlja kada,
kada će opet doći.

Ljuti se zima,
jer je malo ima,
kada bi duža bila,
možda bi se svima svidjela.

Svake se noći
čuje kako hrče
jer ona nema kuće,
ona sanja da
nikad ne ostane sama.

*Karmen Kuštera, 6.r.***Zima u gostima**

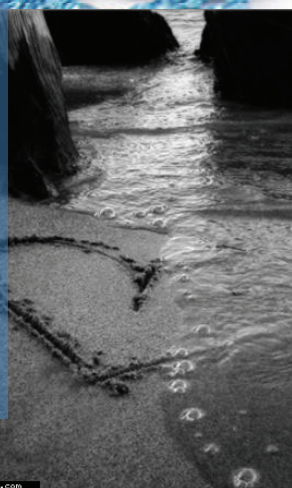
U Pašmanu zima je čarobna,
glasna i zaigrana.
Čuju se pjesme što ih djeca pjevaju.
Ona je živahna, borove ljulja i smije se.
U kućama osjeti se miris paljevine.
Zima pokušava ući u kuću,
ali ne uspijeva.
Kada dođe večer, pospana je i sna joj treba.
Kad se ujutro budi, čuju se njeni koraci.
I tiho, tiho pjeva,
pleše po našoj sobi da nas probudi.

*Sara Tarokić, 6.r.***Zvuci zime**

U mom malom mistu
zima je puna šumova mora
i glasnih pjesama
što pjeva ih ona.

Zločesta ona baca nam kišu
i gorko se smije dok san snije.
Nakon noći burne ona nam pjeva
i sunce nam ne da.

Huči i buba
kao da je luda.
Ruši sve pred sobom
i tada znaš da ona je s tobom.

*Anđela Božin, 6.r.***VESELA ZIMA**

Po pašmanskim ulicama zima hoda,
igra se, smije, zebe ruke.
Glasno posipa tu kišu svoju
i ulazi u kuću moju.

Kod nas zima malo snijega nosi,
ali to je ne ometa da hladnoću donosi.
Sve ljude s ulice tjera,
a lišće po pločniku potjera.

Ujutro u cik zore ustajem se ja,
vidim zima je poprilično zavladała.
Čujem vjetar kroz krošnje šumi
dok mi se ona na prozoru smijulji.

Petra Tomašević, 6.r.

Došlo je proliće

Došlo je proliće,
dica skaču,
vesela su,
razigrana.
Tice pivaju,
inspiraciju ne tribaju.
Cvijeće u vazama stoji,
ljubičice, ciklame
i prijatelji drugi
ogovaraju
pa ope
prijateljstvo sklope.
Sunce i nebo obasjavaju ljude,
koji se trude,
nikome ne sude
i vole sve,
baš sve,
bez zapreke.

*Dana Čiklić, 6.r.**Desire Bačić, 3.r.***Najlipše godišnje doba**

Došlo je proliće, ptice pivaju,
plešu po granama veseli ples.

Tamo na livadi ljubičaste ljubičice
jedna drugu gledaju kako su lipe.

Trišnje su vesele jer su dobile bile
haljine
po kojima idu razigrane pčele.

Rosna trava maše suncu svojom
zelenom kosom.

Za mene je proliće najlipše godišnje
doba.

*Lucija Belić, 6.r.**Božena Bačić, 2.r.***Proliće**

Proliće je lipo procvitalo,
sunce nam se nasmijalo.
Mendule se rascvitalo,
tičice se raspivale.

Cvitići lipi miris širu,
leptirići im se divu.
Još uvijek vitar hladni puše,
a more se njiše.

Female su duge kiše,
a ladne zime nema više.
Partile su laste od saz juga,
proći će nas zimska tuga.

*Marija Bašić, 6.r.***Livada**

A što je lipo ova cvitna livada
što kraj moje kuće stoji!
Procvali cvitovi svi,
lipi i mirisni.

Dica po livadi veselo skaču,
igraju se, smiju.
Rumenih lica ljubice beru
i svi glasno se deru.

Tice skaču po smokvama mladim,
a ja se mendulama sladim.
Leptiri posvuda letu,
a nekad i na cvit sletu.

Maslačak i tratinčica slatko se smiju
dok im laticice viju.
I cila livada je sritna
jer se piva cvrkut ptica.

*Petra Tomašević, 6.r.**Domagoj Ugrinić, 1.r.*

*Matea Jureško, 2.r.***U PROLJEĆE**

U proljeće
priroda raste,
vraćaju se kući laste.
Cvijeće cvijeta
i miriše,
snjegoviće sunce briše.
Visibabe bijele male
svu su šumu uljepšale.

*Lucia Mađerić, 2.r.**Ante Matija Kuštera, 3.r.***Prolće**

Sta je vitar mrzli
i došlo nan teplo sunce.
Izašle su gujine,
vratili se tići.

More je počelo cvita.
Cvita u gori, cvita u moru.
Došle su sipe kraju,
počeli smo oditi na fera.

Još je malo sniga na planini.
Ka se i to rastopi,
izvući ćemo guče
i obući kratke gaće.

*Roko Kučina, 6.r.**Cvita Kučina, 3.r.***Otok Pašman**

Otok Pašman jedan je od najljepših otoka na Jadranu. Iako je mnogo ljudi otišlo živjeti u gradove, Pašman nikad nije usamljen. Na njemu ima mnogo starih ljudi, ali tužno je što se premalo djece rađa. Pašman ima jedanaest sela. Na otoku imaju dvije škole, vrtić, dva samostana i druge ustanove. Mostom, koji je nedavno obnovljen, povezan je s otokom Ugljanom. S kopnom ga povezuje trajektna linija. Na otoku ima mnogo zelenila. Svaki čovjek koji je tu rođen ima svoj vinograd i svoje maslinike. Svaka kuća ima svoj vrt u kojem uzgaja voće i povrće. Tako reći svakoga čovjeka hrani zemlja. Većina obitelji ima domaće životinje, kokoši i magarce. Stare su žene prije teško radile, kopale, ali i mijesile kruh te ga peklye ispod peke. Kad se radilo, uvijek se pjevalo i plesalo. Bilo je to tipično dalmatinsko kolo u koje su bili uključeni muškarci i žene, staro i mlado. Baka i djed jednom su mi pričali kako se prije mladići i cure nisu smjeli zajedno kupati, a cure su se kupale u podsuknjama. Majke bi im sjedile ispod smokve i promatrale. Kad bi se koji mladić približio, dobio bi šibom. Prije je na otoku bilo više ljudi, sve je bilo prirodnije, ali i puno teže. Žene su iz Tkona pješke dolazile u Neviđane kopati. Iako je to bio težak rad, uvijek ga je pratila pjesma. U kućama nije bilo vode pa su žene morale s kablama ići na studenac. Kada bi ih napunile, nosile su ih na glavama kući. Tipična ženska frizura bila je pletenica. Nju bi zamotale oko glave, a starije žene stavile bi još i facol ili maramu. Muškarci su većinu vremena provodili na moru. Krpali bi mreže, radili vrše i lovili ribu. Djeca bi im pomagala, a ponekad i odmagala. Otok Pašman prepun je starih priča i uspomena koje trebamo sačuvati i za buduće generacije.

Matea Kučina, 7.r.

VEČER I ZORA U MOJEN MISTU

Večernje rumenilo se zagasilo,
a poviš moga mista zavladała škurina.
Izlazin ispri kuće,
pogledan nebo
i vidin puno blistavih zvizdica.

Zaškiljin na ulicu,
a na ulici nikog nima.
Sve je pusto i mirno,
samo iz kuća gore svitla
i čuje se smih mojih susjeda.

Kad se jutro probudi,
probudin se i ja.
U ranu zoru osamljeni galebi
stoje na morskön žalu,
a lipi kaići pogledavaju se
na morskön caklu.

Lucija Ribić, 8.r.

Nina Šandrić, 1.r.

VALA

Vanka je lip sunčan dan. Jugo još malo puše i baš nas lipo osvježi. More tuče u stine tako nestrpljivo ka da želi iskočiti iz one tisne vale u koju se smistilo. Naj stari ribar ka i svako jutro probire po mrižan. Sunce obasjava kamenje po nin starin kućan. Po cestan pada cviće sa mendul. I svi negdi žuru, niko nima mira. Maške svugdi trču, dica se okolo igraju, babe na rivi čakulaju. I kaići na moru ka da nimaju vrimenta stati i udahniti ovi friški zrak. Čempresi se ljuljaju, šarene ljuljačke škripu, a klupa ka da čeka da neko na nju side. Zvonu stara ruzinava zvana ne male ledene crkvice ispod brda. Galeb se saginje da uvati nu sitnu ribicu ku već dugo pogledon prati. Dica u nekon svon svitu trču po plaži sa šćapima, zamišljaju da su ratnici. Ni njima na vo lipo vrime do škole i ućenja. Trava se zeleni, a na njoj lipo nježno cviće po komu leptiri letu. Po krovu kuće lastavice, cvrčci u borima pivaju. I nikad za ništa na svitu ne bi dala ni najmanji dio ve naše Dalmacije.

Anđela Jadreško, 8.r.

PAŠMANSKE ČAKULE

(izvedeno u emisiji **Sedmi sat Radio Zadra 31.5.2009.**)

Frane: Uf, kako je vruće, a mi još u školi!

Kate: Da bar imamo klimu.

Dino: Ajde, izdržat ćemo, još malo pa kraj.

Lucija: U svakom zlu ima nešto dobro.

Da ni ove vrućine, ne bi bilo ni ovih ukusnih črišanj na kima smo jučer bili.

Krešo: Nema boljih od banjaskih, a tek one nastavničine.

Monika: Što ste se črišanj uvatili, boli me drob od njih.

Ivan: A, baš! Neće vas črišnje oladiti! Nego, di je Anđela?

Frane: A di bi ona bila nego doli na lokvi.

Kate: Biće se sunča.

Dino: Amo đir do nje.

Lucija: Nu, nu, vidi onoga. Aaaa?

Krešo: Ma nu? Što će ti on? Žgoljavi Švabo, bolji su domaći mladići!

Monika: Nego što su nego bolji. Nego, dosta o tome, Anđela nas čeka.

Anđela: Pa di ste vi? Dok ste vi tamo

crnčili, ja san dobila boju.

Ivan: Ne brini, ima vrimenta. Lito je dugo.

Frane: Ljudi, amo se baci u more dva -tri pu pa ćemo poj do Galešnjaka.

Dino: A ko ima kaić? Amo maznit onoga Badinog.

Lucija: Samo da van je dišpeti čini. A što ću od vas, amo ća.

Kate: A ne bi ni ja pošla, a ka ste već navalili...

Monika: Uf, kako paše ovi vitar u kosi. Friški je.

Krešo: Dobar je vaj kaić, ali ljudi, moramo pazi da ga vratimo do sedanj prije nego se gre na ribe.

Anđela: Već u sedanj? Pa to je za uru. Ajme nećemo stići.

Frane: Aj ne...Sa bi ti reka da nis doša s ispovidi prin.

Dino: Aj vi ženske se ne razumite u ništa. Malo gasa i tamo smo za deset minuti.

Lucija: Ma ko se ne razumi u ništa?

Bolje van je da mučite i da mislite na vrime.

Monika: Ka smo već vode mogli smo se i baci ki pu u more.

Ivan: A judi di ćemo večeras? Čuja san da se otvori novi kafić u Kunu.

Kate: A ka ćemo poj? Dok se ja spremim, proj će vrimenta.

Krešo: Koliko van triba dok se spremite?

Dino: A vi ste sve ženske iste. Gremo ća, gotovi smo ko nas Bade uvati.

Anđela: Amo. A imamo li mi benzina uopće za nazad.

Frane: A ni vrag da ćemo mora vesla?

Monika: Izgleda da oćemo, nima ni kapi više.

Ivan: Neka vrag nosi Badu ka ni moga benzina uli.

Lucija: Mislin da ga vidin s kariolon node gre... Traži kaić

Kate: Amo lagano u porat da ne skuži.

Krešo: Je l ga čuješ što nan govori? Ope gundā nešto...

Ivan: Magla, crta, gremo ća...Dim!

Abel Kuštera, 1.r.

IGRA

Sunce sja i obasjava more koje se sjaji poput dijamanta. Vjetar svojim dahom stvara lagane valove. More se poigrava s obalom. Alge su nervozne jer je more razigrano i nemirno. Čuje se krik galebova. Čini se kao da se mnoštvo djece igra ili plače. Nekoliko barkica ljulja se u daljini. Mali otočić u daljini mami nas da skoknemo do njega. Pogled nam bježi na grad. Vidi se Velebit, ponosan i snažan. Drveće je tužno. Plače za uvelim lišćem i ljetnim noćima. Vjetar raznosi lišće. Ono šušti i šapće moru pjesmicu dok se igra s morskim kamenčićima. More uživa u pjesmici koju mu pjeva lišće i vjetar. Dok lišće i vjetar pjevaju, alge i more lagano plešu. Nekoliko listića otišlo je na put, ploviti po moru. Sunce je zašlo. Noć je pala. More, alge, lišće i vjetar otišli su na spavanje. Spavali su do sljedećeg jutra kada su nastavili svoju igru.

*Marija Jadreško, 3.r.**Cvita Tudorović, 4.r.**Marija Bašić, 6.r.*

U portu su otvorene škure

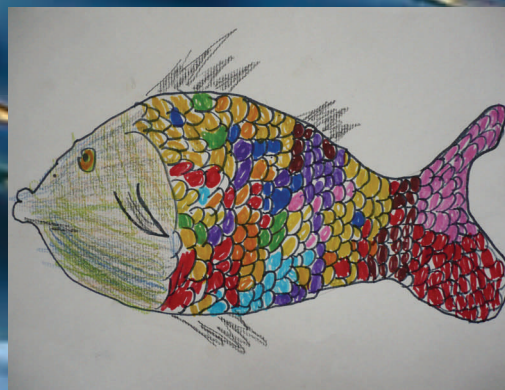
U portu su otvorene škure,
bonaca je sad zasjala,
dok u dvoru vonja ružmarin,
stara je lanterna zalampala.

U Mihinon mulu gajete
ruzinavim suzan okupane,
a batane već od šeste ure
pošle su na morske poljane.

Dičica po škrapan lovu ogrce
i kamburate jer in je stari ribar
obeća da ćeju pojti s njim na tunju.

Bili jarboli dolaze doma,
na provi su in markižane kunjke,
a ja kažen: „Ajme, majo moja,
kako li je lipo kad su škure
otvorene u portu.“

Ivan Mađerić, 8.r.

Domagoj Ugrinić, 1.r.

ČAROBNI NAPITAK ZALJUBLJIVANJA

SASTOJCI: 2 topla osmijeha
1 pogled odvratanja
2 rumena obraza
1 slatki zagrljaj pun sreće
1 smiješak sa sjajnim očima
3 spora odvajanja ruku

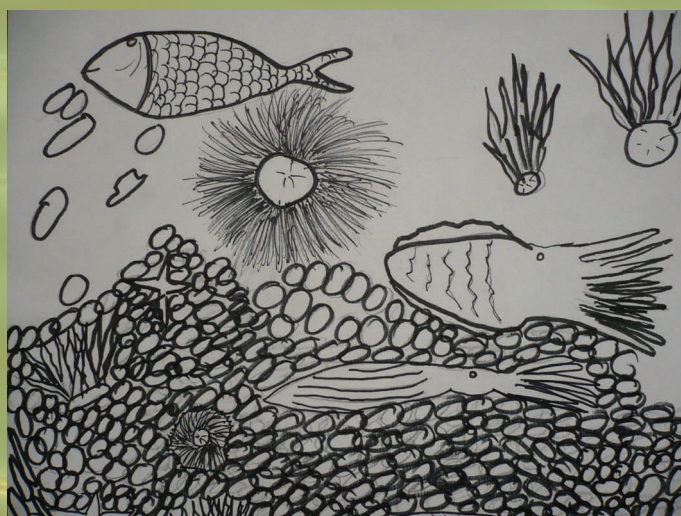
PRIPREMA: U početku stavite 2 topla osmijeha, zatim 1 slatki zagrljaj pun sreće. Umiješajte 2 rumena obraza. Ubacite 3 spora odvajanja ruku pa 1 pogled odvratanja. Zatim sve to promiješajte i onda pustite da desetak minuta kuha. Kada se pojave 3 prva srca, ubacite smiješak za kraj sa sjajnim očima. Ostavite da kuha, a kada dobije crvenu boju i naprave se usta s poljupcem, gotovo je!

Dora Jadreško, 5.r.

Jure Tomašević, 3.r.

Klara Božić, 4.r.

LJUBAV

Okus jagoda,
miris ruža,
romantična pjesma
il' možda poljubac?
Svilena haljina,
prigušeno svjetlo,
lagana večera uz dobru osobu -
ljubav nije samo to.
Ljubav je i osmijeh drage osobe,
ljubav je kad sunce sja,
ljubav je kao ptica pjev,
ljubav je topla riječ.
Ljubav je sreća,
ljubav je lijek protiv tuge.
Ljubav je zlato,
prsti u kosi,
šum mora,
maleni znak pažnje
ili ptica let.
Ljubav je nekima sve.
Srce ledeno ljubav otopi,
a kamen u cvijet pretvori.
Ljubav i kamenu dušu omekša.

(M.B.)

OŠ „Vladimir Nazor“

Mi smo iz škole „Vladimir Nazor“,
tu se nad učenicima oteo nadzor.

Naša grla uvijek se pale,
dok smo na hodniku, svi ispale.
Kod nas se uvijek čuje neki zvuk,
kad Nikica dođe, nastane muk.
Uvijek se štrapamo s malo vodice,
a osoblje viče: "Gori kod pedagogice!"
Kad je kod nekog u učionici vjeronauk,
nitko o tome ne dobije nauk.

Ako želite izživcirati nešto kilavo,
skrenite u knjižnicu, prva vrata livo.

Al' naše stvari ostavimo za doma,
samo nemojte mislit da smo prava koma.

Zato dođite svi u našu školu,
ali za štrapanje nemojte zaboravit coca-colu.

Krešimir Šokota, 8.r.

(izvedeno u emisiji *Sedmi sat* Radio Zadra 31.5.2009.)

Božena Bačić, 2.r.

Luka Peričić, 2.r.